

RUSZIN NÉPBALLADA A SZERETET PRÓBÁJA

*Búg a gerle bánatosan
már kora hajnalban,
könnyes szemmel áll az újonc
a regrutasorban.*

*Kertek fölött szárnyra kelve
egyre búg a gerle,
jaj, de nagy a menetelő
regruták keserve!*

– *Ej, katonák, testvéreim,
sok derék pajtásom,
mondjátok meg az apámnak,
hogy látni kívánom.
Adj a szürke ökreit,
minden gazdagságát,
annak árán megválthatná
fia szabadságát.*

– *Nem bánom én, hogyha nem lesz
soha hazatérted,
ökreimet az udvarról
le nem hajtom érted.*

*Búg a gerle bánatosan
már kora hajnalban,
könnyes szemmel áll az újonc
a regrutasorban.*

*Kertek fölött szárnyra kelve
egyre búg a gerle,
jaj, de nagy a menetelő
regruták keserve!*

– *Ej, katonák, testvéreim,
sok derék pajtásom,
mondjátok meg az anyámnak,
hogy látni kívánom.*

*Adj a el az udvaráról
sok fejős jószágát,
annak árán megválthatná
fia szabadságát.*

– *Nem bánom én, hogyha nem lesz
soha hazatérted,
tebeneim az udvarról
el nem adom érted.*

*Búg a gerle bánatosan
már kora hajnalban,
könnyes szemmel áll az újonc
a regrutasorban.
Kertek fölött szárnyra kelve
egyre búg a gerle,
jaj, de nagy a menetelő
regruták keserve!*

– *Ej, katonák, testvéreim,
sok derék pajtásom,
mondjátok meg a mátkámnak,
hogy látni kívánom.
Tegye pénzzé keze alól
minden ingóságát,
azzal megválthatná
szeretője szabadságát.*

– *Eladom én mindenemet,
marháim sem szánom,
hogy keblemre ölelhessem,
nagyon régen várom.*

Marko Vovcsok hagyatékából
fordította **VÁRI FABIÁN LASZLÓ**